

ὄθεν καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν,
 ὅτι μιμοῦνται δρῶντες. ²⁸ διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται
 τῆς τε τραγωδίας καὶ τῆς κωμῆς οἱ Δωριεῖς·
 τῆς μὲν κωμῆς οἱ Μεγαρεῖς, οἱ τε ἐλαῦθα, ὡς
 ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας γενομένης, καὶ
 οἱ ἐκ Σικελίας· ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Ἐπίχαρμος ὁ
 ποιητής, πολλῶ πρότερος ὢν Χιονίδου καὶ Μάγνη-
 τος· τῆς δὲ τραγωδίας, ἐνίοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ
 ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημείον. ²⁹ οὔτοι μὲν γὰρ
 κῶμας τὰς περιουκίδας καλεῖν φασιν· Ἀθη-
 ναῖοι δὲ δήμας· ὡς κωμῶδους οὐκ ἀπὸ τοῦ κω-
 μάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῆ κατὰ κῶμας πλάνη
 ἀτιμαζομένης ἐκ τοῦ ἀφ' ἑως· καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοῖ
 μὲν δρᾶν, Ἀθηναῖοι δὲ πράττειν προσαγο-
 ρεῖν. ³⁰ περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν καὶ πόσαι
 καὶ τινες τῆς μιμήσεως, εἰρήσθω ταῦτα.

CAP. II. Poeticae origo et progressio.

ΚεΦ. 4. **Ε**οίκασι δὲ γεννηῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιη-
 τικὴν αἰτίαι δύο τινές, καὶ αὐταὶ φυσι-
 γεννήσαν- ¹ καὶ ² τό, τε γὰρ μιμεῖσθαι, σύμφυ-
 τὰ, καὶ πῶς διέ- ³ τον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστὶ· (καὶ
 σπασαὶ εἰς διάφο- ⁴ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων, ὅτι
 ρα εἶδη. ⁵ μιμητικώτατόν ἐστι· καὶ τὰς μαθήσεις